

დანიელის წიგნი — ას ოცდაოთხი

დანიელის 11:40-ის გახსნა — ისტორიული პარალელებისა და მომავალი მოვლენების წინასწარმეტყველური გამოკვლევა

Jeff Pippenger

2024-03-08

ჩვენ დროს ვუთმოვთ დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის სტრუქტურის წარმოჩენას, როდესაც მივმართავთ ორმოცე მუხლს. ორმოცე მუხლი დანიელის წიგნის მერვე თავის მეთოთხმეტე მუხლის პარალელია იმ წინასწარმეტყველური აზრით, რომ ნათელი, რომელიც ქრისტემ, როგორც იუდას ტომის ლომმა, 1798 წელს მოხსნა, დაფუძნებული იყო დანიელის წიგნის მერვე თავის მეთოთხმეტე მუხლზე; ასევე, ნათელი, რომელიც მან 1989 წელს მოხსნა, დაფუძნებული იყო ორმოცე მუხლზე.

როგორც წინა სტატიაში აღვნიშნეთ, თუმცა უშუალოდ არ განგვიხილავს, „სტრიქონი სტრიქონზე“ გვიანდელი წვიმის მეთოდოლოგიის გამოყენებისას, ორმოცე მუხლი აყალიბებს ორ განსხვავებულ ხაზს, რადგან იგი შეიცავს აღსასრულის ჟამს როგორც პირველი ანგელოზის მოძრაობისთვის, ისე მესამე ანგელოზის მოძრაობისთვის.

როცა ერთად მოვიყვანთ ორმოცე მუხლის „დასასრულის ჟამს“ 1798 წელს და მის „დასასრულის ჟამს“ 1989 წელს, ვხედავთ, რომ დანიელის მერვე თავის მეთოთხმეტე მუხლი თანხვედრა დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლს, რადგან ორივე წარმოადგენს იმ ცოდნას, რომელიც იხსნება გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში. ისინი ასევე ერთმანეთთან არიან დაკავშირებულნი იმით, რომ მეთოთხმეტე მუხლი არის ქრისტეს ტაძარში მისი მოულოდნელი „გამოჩენის“ „mareh“ ხილვა, ხოლო ორმოცე მუხლი არის წინასწარმეტყველური ისტორიის ორ ათას ხუთას ოცი წლის „chazon“ ხილვა. ერთი დროის ერთი წერტილია, მეორე კი — დროის ერთი მონაკვეთი.

ერთი წარმოადგენს ტაძრის აღდგენასა და განწმენდას, მეორე კი — ტაძრის განადგურებასა და გათელვას. ერთი წარმოადგენს ორ ათას სამას წელს, ხოლო მეორე — ორ ათას ხუთას ოც წელს. ერთი წარმოადგენილია მდინარე ულაით, მეორე კი — მდინარე ჰიდექელით. ერთი წარმოადგენს ადამიანობას, მეორე კი წარმოადგენს ღვთაებრიობას. თუ სწორად იქნება გაგებული, ორმოცე მუხლი მეთოთხმეტე მუხლთან კავშირში განსაცვიფრებლად ღრმაა. 1798 წელი წარმოადგენს ღვთაებრიობის მოქმედებას, ხოლო 1989 წელი წარმოადგენს ადამიანობის აჯანყებას.

წინა სტატიაში ჩვენ განვსაზღვრეთ, რომ ჩრდილოეთის მეფის მიერ სამი დაბრკოლების დაძლევის აღწერა თანმიმდევრული ფორმით არის წარმოდგენილი, მაგრამ გამოსახული მოვლენების ფაქტობრივი გამოყენება ფრთხილად უნდა იქნეს მიყენებული, ვინაიდან ორმოცდამეორე მუხლიდან ორმოცდამეოთხე მუხლის ჩათვლით მოცემული მუხლები სინამდვილეში შეესაბამება ორმოცდამეორე მუხლს, რომელიც ამერიკის შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონია.

სწორედ იქ სრულდება სამმაგი კავშირი, და სწორედ იქ იწყება „აღმოსავლეთისა“ და „ჩრდილოეთის“ ხმამაღალი შემახილის უწყება.

დანიელის მეთერთმეტე თავში ადვენტისტ მკვლევართა მიერ წლების განმავლობაში აღიარებულია, რომ დანიელი რომის შესახებ თავის ილუსტრაციებში იყენებს განსაზღვრულ ხერხს. ურია სმიტი ამაზე მიუთითებს წიგნში „Daniel and Revelation“. დანიელი ჯერ აჩვენებს, თუ როგორ იღებს რომი სამყაროზე კონტროლს, შემდეგ კი მომდევნო მუხლებში უბრუნდება ისტორიის დასაწყისს, წარმოაჩენს პოლიტიკურ დაპყრობას და გვიჩვენებს, თუ როგორ ურთიერთობს რომი ღვთის ხალხთან სწორედ იმავე ისტორიის განმავლობაში. შემდეგ კი, საბოლოოდ, იგი აჩვენებს, თუ როგორ მიდის რომი თავის აღსასრულამდე. პრინციპი, რომელსაც დანიელი იყენებს, იწოდება: „გამეორება და გაფართოება“.

ეს სამსაფეხურიანი ხერხი აღნიშნულია ორმოციდან ორმოცდამეხუთე მუხლებამდე. ორმოციდან ორმოცდამესამე მუხლები განსაზღვრავს იმ სამსაფეხურიან პროცესს, whereby Modern Rome captures planet earth, შემდეგ კი ორმოცდამეოთხე მუხლში დანიელი უკან ბრუნდება ორმოცდამეთერთმეტე მუხლთან, როდესაც „ამბები“ მაშინ ცხადდება ას ორმოცდაოთხი ათასის აღმის მიერ, და როდესაც პაპობა შემდეგ დიდი მძვინვარებით გამოდის მრავალთა დასაღუპავად და სრულიად გასანადგურებლად. შემდეგ ორმოცდამეხუთე მუხლში და მეთორმეტე თავის პირველ მუხლში პაპობა თავის აღსასრულს აღწევს, და არავინ ეხმარება მას, ზღვებსა და დიდებულ წმიდა მთას შორის, როდესაც ადამიანის გამოცდის ჟამი იხურება.

დანიელის მეთერთმეტე თავის ოცდამეათე მუხლში ვპოულობთ ისტორიის დასაწყისს, რომელსაც და უაიტი სიტყვასიტყვით ციტირებს ოცდამეექვსე მუხლამდე და შემდეგ წერს: „ამ მუხლებში აღწერილთა მსგავსი მოვლენები მოხდება.“ ოცდამეათე და ოცდამეთერთმეტე მუხლები განსაზღვრავს ისტორიულ გადასვლას წარმართული რომიდან პაპურ რომზე, როგორც, შესაბამისად, ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე და მეხუთე სამეფოებს. ოცდამეთერთმეტე მუხლი აღწერს იმ ისტორიას, რომელიც წარმოაჩენს, თუ როგორ იქნა პაპური რომი დედამიწის ტახტზე დამყარებული 538 წელს.

ოცდამეთერთმეტე მუხლში პირველად აღნიშნულია ის დრო, როდესაც ფრანკთა მეფე კლოვისი (თანამედროვე საფრანგეთი) 496 წელს პაპობის მხარდასაჭერად აღდგა. ამის შემდეგ კლოვისი აშკარა წარმართობიდან კათოლიციზმის ფარულ წარმართობაში მოექცა (მისი ცოლის, კლოტილდას, რელიგიაში). შემდეგ მან თავისი ტახტი მიუძღვნა პაპობის მიწიერი ტახტის აღზევებას. კლოვისი ამ მუხლში „მკლავებით“ არის წარმოდგენილი, რადგან მან თავისი სამხედრო ძლიერების მკლავი და თავისი ფინანსური ძლიერების მკლავი მიუძღვნა იმ საქმეს, რომელსაც მაშინ შეუდგა.

კლოვისის თავდაპირველი საქმე წარმოადგენდა ევროპის ოდესღაც წარმართული ყველა იმ მეფის საქმიანობას, რომელთაც ისტორიის მსვლელობისას განეწესათ რომის მემკვიდრეობის სხვადასხვა სახის მხარდაჭერის გაწევა. კლოვისი, ხოლო შემდგომში საფრანგეთი, კათოლიკურმა ეკლესიამ სცხო კათოლიკური ეკლესიის პირმშოს,

აგრეთვე კათოლიკური ეკლესიის უზუცესი ასულის ტიტული. იგი იყო იმ მრავალ მეფეთაგან პირველის სიმბოლო, რომელთაც ტვიროსის მეძავთან ისიძვეს.

ამ წინასწარმეტყველური აზრით, კლოვისი წარმოდგენილი იყო ახაბით, რომელმაც ასევე იმრუშა იზებელთან (კათოლიკური ეკლესიის სიმბოლო გამოცხადების წიგნში), და რომელიც ასევე იყო ათი ტომის უპირველესი მეფე, როგორც კლოვისი გახდა წარმართული რომის ათი რქის (იხ. დანიელის წიგნი, თავი მეშვიდე) უპირველესი სიმბოლო. ევროპის ის მეფეები საბოლოოდ დაამკვიდრებდნენ ბაბილონის მეძავს დედამიწის ტახტზე. ამ აზრით, ახაბიც და კლოვისიც ორივე წარმოდგენენ შეერთებულ შტატებს, რომელიც უკანასკნელ დღეებში მრუშობს პაპობასთან.

რონალდ რეიგანმა დაიწყო სიძვა, და უკანასკნელი პრეზიდენტი იქნება ის, ვინც აიძულებს გაერთიანებული ერების ცხრა სხვა მეფესაც იგივე საქმე ჩაიდინონ. რეიგანი პრეზიდენტი იყო აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს, და ამიტომ იგი წინასწარმეტყველურად უნდა წარმოდგენდეს ისტორიის უკანასკნელ პრეზიდენტს, რომლის დროსაც ცხრა სხვა მეფე იმავე საქმეს აღასრულებს, რადგან იესო ყოველთვის საქმის აღსასრულს მისი დასაწყისით წარმოაჩენს. რეიგანი იყო მდიდარი, ფართოდ ცნობილი მედიის პიროვნება, საკუთარი თავისთვის დამახასიათებელი მეტყველების სტილით უაღრესად ცნობადი, რომელიც თავდაპირველად დემოკრატიულ პარტიაში იყო, ხოლო შემდგომ რესპუბლიკურ პარტიაში გადავიდა.

ოცდამეთერთმეტე მუხლში მკლავები, რომლებიც პაპობას განასახიერებდნენ, ძალის საწმიდარს შებილწავდნენ. წინასწარმეტყველურად ძალის საწმიდარი როგორც წარმართული რომისთვის, ისე პაპური რომისთვის, იყო ქალაქი რომი. ეს ეფუძნება იმ ფაქტს, რომ ორივე რომი განსაზღვრული პერიოდის განმავლობაში მართავდა ქალაქ რომიდან, და როდესაც ისინი ქალაქ რომიდან მართავდნენ, არსებითად უძლეველნი იყვნენ.

წარმართულმა რომმა თავისი სამას სამოცი წლის მმართველობა დაიწყო აქციუმის ბრძოლაში, ქრისტეშობამდე 31 წელს. დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ოცდამეთერთმეტე მუხლი მიუთითებს, რომ ისინი თავიანთ ჩანაფიქრებს თავიანთი სიმაგრიდან, რომელიც რომის ქალაქი იყო, „დროის“ განმავლობაში განიზრახავდნენ. წინასწარმეტყველური „დრო“ არის სამას სამოცი წელი, და აქციუმის ბრძოლიდან, სადაც ანტონი და კლეოპატრა დამარცხდნენ, სამას სამოცი წლის შემდეგ, კონსტანტინე რომის ქალაქიდან კონსტანტინოპოლის ქალაქში გადავიდა და წარმართული რომის უძლეველობის პერიოდი დასრულდა.

როდესაც პაპური რომისათვის მესამე გეოგრაფიული დაბრკოლება (გოთები) განიდევნა ქალაქ რომიდან 538 წელს, პაპური რომის უზენაესი მმართველობის ათას ორას სამოცი წლიანი პერიოდი დაიწყო და გაგრძელდა 1798 წლამდე, როდესაც პაპი ჩამოაშორეს ქალაქ რომს, რითაც პაპის მხეცს მიაღება წინასწარმეტყველური სასიკვდილო ჭრილობა, ხოლო მომდევნო წელს, 1799 წელს, ის პაპი (ქალი, რომელიც მხეცზე იჯდა) ტყვეობაში გარდაიცვალა.

ძალნი (კლოვისი), რომლებიც პაპობის ნიშნად იდგნენ, უნდა შეეხილწათ სიმაგრის საწმიდარი; და კონსტანტინემ ეს საქმე იმით დაიწყო, რომ ფილოსოფიურად ქალაქი კონსტანტინოპოლზე უმდაბლეს ქალაქად განსაზღვრა. და იმ დროიდან მოყოლებული, იმ ისტორიის ბრძოლა, რომელსაც რომის მტრები აწარმოებდნენ, ყოველთვის რომის ქალაქზე თავდასხმაზე იყო მიმართული; და 476 წლიდან მოყოლებული, ქალაქში აღარასოდეს მმართველობდა ნამდვილი რომაელი შთამომავალი, ვიდრე 538 წლამდე, როდესაც ქალაქი პაპური რომისათვის სიმაგრის საწმიდრად იქცა.

ახაბი, კლოვისი და საფრანგეთი წარმოადგენენ შეერთებული შტატების ტიპს, ხოლო შეერთებული შტატების ძალის საწმიდარი არის შეერთებული შტატების კონსტიტუცია. ეს დოკუმენტი ღვთიური დოკუმენტია და წინასწარმეტყველური ისტორიის ერთ-ერთი სასაზღვრო ნიშანია. მას შემდეგ, რაც რონალდ რეიგანი 1989 წლამდე მიმავალ ისტორიაში პაპობას მხარში ამოუდგა, კონსტიტუცია უწყვეტი, მზარდი თავდასხმის ქვეშ იმყოფება, როგორც ძალის საწმიდარი იყო წარმართული რომის დაკნინებისა და დაცემის ჟამს. როდესაც შეერთებულ შტატებში მალე მოსასვლელი საკვირაო კანონი ამოქმედდება, კონსტიტუცია სრულად იქნება დამხოვილი. რეიგანის დროიდან იმ საკვირაო კანონამდე მეორდება 330 წლიდან 538 წლამდე ისტორია. 538 წელს პაპობა ტახტზე იქნა აღსაყდრებული, რითაც განასახიერა იმ საკვირაო კანონში მისი სასიკვდილო ჭრილობის განკურნება.

რონალდ რეიგანიდან კვირის კანონის დადგომამდე პერიოდი არის წინასწარმეტყველური პერიოდი, რომელიც ღმერთის წინასწარმეტყველურ სიტყვაში განსაკუთრებული სიზუსტით არის განსაზღვრული. „მკლავებს“, რომლებიც კლოვისით არიან წარმოდგენილნი, ასევე უნდა წაერთმიათ „მუდმივი“ იმ სამეფოსთვის, რომელიც ადრე რომის იმპერიის წარმართული სამეფო იყო. იმპერიის რელიგია თავიდანვე წარმართული იყო, და კლოვისმა დაიწყო ღია წარმართობის რელიგიის კათოლიციზმის რელიგიით ჩანაცვლების საქმე, რაც უბრალოდ შენიღბული წარმართობაა.

შეერთებული შტატები სრულიად იშორებს პროტესტანტიზმის რელიგიას, როდესაც იგი მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს განახორციელებს პაპური ხელისუფლების ნიშანს; რადგან სიტყვისა „პროტესტანტი“ ერთადერთი განსაზღვრება არის რომისადმი პროტესტის გამოხატვა. თუ თქვენ მიიღებთ რომის ხელისუფლების ნიშანს, თქვენ აღარ აპროტესტებთ რომს. ამოსის წიგნის მესამე თავში, მესამე მუხლში, ამოსი სვამს რიტორიკულ კითხვას: „ნუთუ ორნი ერთად ივლიან, თუ წინასწარ შეთანხმებულნი არ არიან?“

„შეერთებულ შტატებში ამჟამად მიმდინარე მოძრაობებში, რომელთა მიზანია ეკლესიის ინსტიტუტებისა და წეს-ჩვეულებებისთვის სახელმწიფოს მხარდაჭერის უზრუნველყოფა, პროტესტანტები პაპისტთა კვალს მიჰყვებიან. მეტიც, ისინი პაპობას კარს უღებენ, რათა მან პროტესტანტულ ამერიკაში კვლავ დაიბრუნოს ის უზენაესობა, რომელიც ძველ სამყაროში დაკარგა.“ The Great Controversy, 573.

როდესაც წარმართობის რელიგია 508 წელს სამეფოს ოფიციალური რელიგიის მდგომარეობიდან იქნა ჩამოშორებული, ეს წინასახედ წარმოაჩენდა, რომ ის შემაკავებელი, რომელსაც პავლე მეორე თესალონიკელთა მეორე თავში წარმოადგენს, უკვე იქნებოდა მოცილებული იმ ცოდვის კაცის გამოცხადებამდე, ამერიკის შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს. ამჟამად წარმართული რელიგიის დაქვემდებარება, რომელიც კათოლიციზმის დაფარულ წარმართულ რელიგიაზე გადასვლად იქცა, მყისიერად არ მომხდარა; და ისტორია მის დასაწყისს აღნიშნავს 496 წელს, კლოვისის კათოლიციზმზე მოქცევით, ხოლო სრულად განხორციელებულად — 508 წლისთვის.

ამგვარად, რეიგანის წლებიდან, 1989 წლიდან დაწყებული, ვიდრე მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონს, ნამდვილი პროტესტანტიზმი შეერთებულ შტატებში სრულად შეიზღუდება. იმ დროს კონსტიტუცია, შეერთებული შტატებისთვის „ძალის საწმიდარი“, დაემხო, და ოცდამეთერთმეტე მუხლის „მკლავების“ მეოთხე მოქმედება აღსრულდება, რადგან „მკლავები“ მაშინ პაპობას დედამიწის ტახტზე დაასვამენ, როგორც ეს მოხდა 538 წელს.

მას შემდეგ, რაც პაპობამ 538 წელს ტახტი დაიკავა, დანიელის წიგნში თხრობა გადადის იმის აღწერიდან, თუ როგორ დაიმორჩილა პაპობამ მსოფლიო, იმ საკითხზე, თუ როგორ დევნიდა პაპობა ღმერთის ხალხს იმ ისტორიულ პერიოდში. დანიელის წიგნის მეათე თავის მეთოთხმეტე მუხლში გაბრიელმა აუწყა დანიელს, რომ იმ ხილვის მიზანი, რომლის წარმოდგენასაც ის აპირებდა, იყო ეჩვენებინა, „რა შეემთხვეოდა ღმერთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში.“

ახლა მოვედი, რათა გაგაგებინო, რა შეემთხვევა შენს ერს უკანასკნელ დღეებში; რადგან ხილვა ჯერ კიდევ მრავალ დღეს შეეხება. დანიელი 10:14.

ოცდათორმეტე მუხლიდან ოცდამეთექვსმეტე მუხლამდე არის ის მუხლები, რომელთა შესახებაც დას უაიტი პირდაპირ ამბობს, რომ განმეორდება; და ეს მუხლები აღწერს პაპობის ათას ორას სამოცწლიანი მმართველობის დროინდელ დევნას — იმ დროიდან, როცა იგი 538 წელს ტახტზე აღსვეს, ვიდრე 1798 წელს მისი სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო.

და აღთქმის წინააღმდეგ ბოროტად მოქმედთ იგი მლიქვნელობით გახრწნის; ხოლო ხალხი, რომელმაც იცის თავისი ღმერთი, გაძლიერდება და დიდ საქმეებს მოიმოქმედებს. და გონიერნი ხალხში მრავალს დამოძღვრავენ; თუმცა მრავალ დღეს დაეცემიან მახვილით, ალით, ტყვეობითა და ძარცვით. და როცა დაეცემიან, მცირედი შეწევნით შეეწევიან მათ; მაგრამ მრავალნი მლიქვნელობით მიეკვრიან მათ. და ზოგნი გონიერთაგან დაეცემიან, რათა გამოიცადონ, განიწმინდონ და გათეთრდნენ აღსასრულის ჟამამდე, რადგან ეს ჯერ კიდევ დანიშნული დროისთვისაა. და მეფე თავისი ნებით მოიქცევა; თავს აღიმალღებს და განადიდებს ყოველ ღმერთზე მეტად, და საკვირველ სიტყვებს იტყვის ღმერთთა ღმერთის წინააღმდეგ, და იწარმატებს, ვიდრე რისხვა აღსრულდებოდეს; რადგან რაც განჩინებულია, აღსრულდება. დანიელი 11:32–36.

მუხლები აღწერს ბნელი საუკუნეების დევნას, ხოლო ოცდამეექვსე მუხლი შემდეგ მიუთითებს, რომ პაპობა იწვრთნებოდა, ვიდრე ღვთის პირველი რისხვა ისრაელის ჩრდილოეთის სამეფოს წინააღმდეგ 1798 წელს აღსრულდებოდა. დანიელმა თავდაპირველად აჩვენა, როგორ იქნა პაპობა დედამიწის ტახტზე დასმული, შემდეგ — როგორ ურთიერთობდა პაპობა ღვთის ხალხთან, და ბოლოს — პაპობის საბოლოო დაცემა. დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოციდან ორმოცდამესამე მუხლებამდე ნაჩვენებია, როგორ იპყრობს პაპობა ქვეყნიერებაზე ძალაუფლებას; შემდეგ ორმოცდამეოთხე მუხლი მიუთითებს, როგორ დევნის იგი ღვთის უკანასკნელი დღეების ხალხს; ხოლო ორმოცდამეხუთე მუხლი აღნიშნავს, როგორ მიდის იგი თავის საბოლოო დასასრულამდე, ისე რომ არავინ ეხმარება.

ებრაული სიტყვა „ჭეშმარიტება“ შექმნა საოცარმა ენათმეცნიერმა, როცა ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოები გააერთიანა, რათა შეექმნა სიტყვა „ჭეშმარიტება“. რიცხვი ცამეტი ამბოხის სიმბოლოა, ხოლო პირველი უკანასკნელს წარმოადგენს.

ოცდამეთერთმეტე მუხლი აღწერს წარმართული რომის დასასრულს, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფოს, ხოლო ოცდამეექვსე მუხლმა განსაზღვრა პაპური რომის დასასრული, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფოსი. რომის დაცემის პირველ აღწერასა და რომის დაცემის უკანასკნელ აღწერას შორის დგას ამბოხება, რომელიც წარმოდგენილია პაპობის მიერ დასაწყისსა და დასასრულს შორის ისტორიის განმავლობაში ღვთის ხალხის მილიონობით ადამიანის დახოცვით. ამ მუხლების გამოყენება ატარებს „ჭეშმარიტების“ ხელწერას.

ორმოციდან ორმოცდახუთე მუხლები, რომლებიც ილუსტრირებულია ოცდამეათედან ოცდამეთექვსმეტე მუხლებით, იწყება პაპობის დაცემით და სრულდება პაპობის დაცემით. 1798 წლიდან დაწყებული ისტორიის შუაგულში, გამოცდის დროის დახურვამდე, არის თანამედროვე რომის ამბოხება, რომელიც კვლავაც კლავს ღვთის ხალხს. ამ მუხლების გამოყენებაც ატარებს „ჭეშმარიტების“ ხელწერას, და ისინი ერთმანეთთან თანხმობაში არიან, რათა წარმოადგინონ ორი მოწმე, რომლებიც ამტკიცებენ „ჭეშმარიტებას“, და ორივე ხაზი აღწერს რომს, რომელიც არის სიმბოლო იმისა, რაც „დაამტკიცებს ხილვას“.

და იმ დროს მრავალნი აღდგებიან სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ; ასევე შენი ხალხის ძარცვადნი აღზევდებიან, რათა დაამტკიცონ ხილვა; მაგრამ ისინი დაეცემიან. დანიელი 11:14.

წინასწარმეტყველური ფენომენი, რომელსაც დანიელი მეთერთმეტე თავში იყენებს, გვხვდება არა მხოლოდ ოცდაათიდან ოცდამეთექვსმეტე მუხლებში, შემდეგ კი ორმოციდან ორმოცდამეხუთე მუხლებში. მეთოთხმეტედან მეცხრამეტე მუხლებამდე ნაჩვენებია, თუ როგორ მოიპოვა წარმართულმა რომმა მსოფლიოსზე კონტროლი; შემდეგ მეოცედან ოცდამეოთხე მუხლებამდე აღწერილია, თუ როგორ ეპყრობოდა წარმართული რომი ღვთის ხალხს; ხოლო ოცდამეოთხე მუხლიდან ოცდამეათე მუხლამდე გადმოცემულია წარმართული რომის დაცემა.

მეთოთხმეტე მუხლი წარმართული რომის დასაწყისია, ხოლო ოცდამეათე მუხლი — წარმართული რომის დასასრული. შუაში წარმოდგენილ ისტორიაში წარმართული რომი იდენტიფიცირებულია, როგორც ქრისტეს ჯვარცმელი; ამგვარად, შუაგულის ამბობება ამ მუხლებს „ჭეშმარიტებად“ განსაზღვრავს. ალფამ და ომეგამ თავისი ხელმოწერა დასვა დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის მთელ მსვლელობაში.

ორმოცე მუხლი მოიცავს იმ ისტორიას, რომელიც რონალდ რეიგანის წლებში იწყება და რომელიც ასახავს შეერთებული შტატების პრეზიდენტსა და ცოდვის კაცს შორის დადებულ კავშირს. იგი აღნიშნავს განსაზღვრულ პერიოდს, რომელიც სრულდება იმით, რომ პაპობა დედამიწის ტახტზე დადგინდება, როგორც ეს 538 წელს იყო. შემთხვევითი არ არის, რომ ფრანკთა მეფე კლოვისი, რომელიც თანამედროვე საფრანგეთია, შეერთებული შტატების სიმბოლოა. კლოვისი რეიგანის ტიპი იყო. რეიგანი პროტესტანტიზმის სიმბოლო იყო, ისევე როგორც კლოვისი წარმართობის სიმბოლო იყო.

ბრძოლა, რომლის დროსაც ფრანკთა მეფე კლოვისი კათოლიციზმზე მოექცა, იყო ტოლბიაკის ბრძოლა (ასევე ცნობილი როგორც ციულპიხის ბრძოლა ან კიოლნის ბრძოლა). ეს ბრძოლა მოხდა 496 წელს. იმ დროს კლოვისი წარმართი იყო, მაგრამ ბრძოლის მსვლელობისას, როდესაც ჩანდა, რომ მის ძალებს დამარცხების საფრთხე ემუქრებოდა, მან დახმარებისთვის თავისი კათოლიკე მეუღლის ქრისტიან ღმერთს შეჰღაღადა და აღთქმა დადო, რომ თუ გამარჯვებული გამოვიდოდა, ქრისტიანობაზე მოექცეოდა. კლოვისმა მართლაც მოიგო ეს ბრძოლა და შედეგად იგი და მისი ფრანკი მებრძოლების მნიშვნელოვანი ნაწილი კათოლიციზმზე მოექცა, რაც ფრანკთა გაქრისტიანების ისტორიაში მნიშვნელოვან მოვლენად იქცა.

რონალდ რეიგანმა, რომელიც თავის თავს პროტესტანტად აცხადებდა, აღნიშნა, რომ რომის პაპთან საიდუმლო კავშირის ჩამოყალიბების მისი მოტივი ის იყო, რომ იგი დარწმუნებული იყო: საბჭოთა კავშირი ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტე იყო. რეიგანის ბრძოლაში ყოფილი საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, ანტიქრისტეს ვინაობის შესახებ საკუთარი დაბნეულობის გაუცნობიერებლად, იგი ანტიქრისტეს შეუერთდა.

„ვინც სიტყვის გაგებაში იბნევა და ანტიქრისტეს მნიშვნელობის დანახვას ვერ ახერხებს, უეჭველად ანტიქრისტეს მხარეს დაიყენებს თავს.“ Kress Collection, 105.

ამერიკის შეერთებული შტატები ორმაგი წინასწარმეტყველური სიმბოლოა, როგორც ეს წარმოდგენილია მიწის მხედის ორ რქაში. საფრანგეთიც ასევე ორმაგი წინასწარმეტყველური სიმბოლოა, როგორც ეს გამოცხადების მეთერთმეტე თავში სოდომიტა და ეგვიპტით არის წარმოდგენილი. საფრანგეთი პაპობის პირმშო შვილია, ხოლო რეიგანი, რომელიც ამერიკის შეერთებულ შტატებს წარმოადგენდა, იყო გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის ათი მეფიდან პირველი, რომელმაც უკანასკნელ დღეებში მეძავ ტვიროსთან იმრუშა, რომელიც 1798 წლიდან დავიწყებული იყო. იგი უკანასკნელი ჟამის დროს, 1798 წელს, დავიწყებული იყო, მაგრამ უკანასკნელი ჟამის დროს, 1989 წელს, იწყებს გახსენებას.

კლოვისმა, საფრანგეთის მმართველმა, აღნიშნო დროის იმ პერიოდის დასაწყისი, რომელმაც პაპობას 538 წელს ტახტზე დასმა მოიტანა, რის შემდეგაც პაპობამ ორლენის კრებაზე მიიღო კვირადღის კანონი. რეიგანმა, შეერთებული შტატების მმართველმა, აღნიშნა დროის იმ პერიოდის დასაწყისი, რომელსაც კვლავ მიჰყავს პაპობა დედამიწის ტახტზე დასასმელად მოახლოებული კვირადღის კანონის დროს.

საფრანგეთი არის ის ორმაგი ძალა, რომელმაც 538 წელს პაპობა ტახტზე დასვა, ხოლო საფრანგეთმა, ნაპოლეონის გენერალ ბერტიეს მეშვეობით, 1798 წელს პაპობა ტახტიდან ჩამოაგდო. შეერთებული შტატები უკანასკნელ დღეებში პაპობას კვლავ ტახტზე დასვამს, და როგორც ათი მეფის შორის უმთავრესი მეფე, შეერთებული შტატები საბოლოოდ „გააუკაცრიელებს და გააშიშვლებს მას, და შეჭამს მის ხორცს და ცეცხლით დაწვავს მას.“

ორმოცე მუხლი მოიცავს ოცდამეთერთმეტე მუხლის ისტორიას და ცხადყოფს, რომ პაპობის დედამიწის ტახტზე ხელახლა აღდგენის საქმე წარმოდგენილია დროის მონაკვეთით, რომელიც იწყება რონალდ რეიგანით და სრულდება შეერთებული შტატების უკანასკნელი პრეზიდენტით. ეს უკანასკნელი პრეზიდენტი წინასწარ იქნება ტიპოლოგიურად ნაჩვენები რეიგანის მიერ, რადგან იესო დასასრულს ყოველთვის დასაწყისით წარმოაჩენს.

დანიელის მეთერთმეტე თავის პირველ მუხლებში ეს წინასწარმეტყველური ისტორია წარმოდგენილია (მუხლი 2); იქ ჩვენ ვპოულობთ იმ ისტორიას, რომელიც წინ უძღოდა საბერძნეთის სამეფოს ისტორიას. საბერძნეთი არის გაერთიანებული ერების ორგანიზაციისა და გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში მოხსენიებული ათი მეფის ერთმსოფლიო მთავრობის სიმბოლო. დანიელის მეთერთმეტე თავის მესამე მუხლში წარმოდგენილია ალექსანდრე დიდი, ხოლო მეორე მუხლი გამოხატავს იმ ისტორიას, რომელიც უკანასკნელ დღეებში ერთმსოფლიო მთავრობას წინ უძღვის.

პირველ მუხლში გაბრიელი უბრალოდ აღნიშნავს, რომ მან განამტკიცა დარიოსი მიდიელთა და სპარსელთა სამეფოს დასაწყისში; მაგრამ გაბრიელი დანიელთან მოვიდა მეთათე თავში, როცა მაშინ მმართველობდა სპარსელი კიროსი და არა მიდიელი დარიოსი. მას შემდეგ, რაც მან ნათლად დააკავშირა ეს სამეფო, როგორც მიდიელთა და სპარსელთა ორმაგი წინასწარმეტყველური სამეფო (როგორც საფრანგეთი და შეერთებული შტატებია), გაბრიელი შემდეგ შემოაქვს ის ისტორია, რომელიც წინ უძღვის ალექსანდრე დიდის მსოფლიო სამეფოს.

და ახლა გიჩვენებ ჭეშმარიტებას. აჰა, კვლავ აღდგება სპარსეთში სამი მეფე; და მეოთხე ყველა მათგანზე მეტად გამდიდრდება; და თავისი ძალით, თავისი სიმდიდრის მეშვეობით, აღძრავს ყველას საბერძნეთის სამეფოს წინააღმდეგ. დანიელი 11:2.

ალფა და ომეგა ყოველთვის ასახავს რაიმე საგნის დასასრულს, იმავე საგნის დასაწყისთან ერთად; ხოლო მეორე მუხლი მიუთითებს იმ ისტორიაზე, რომელიც წინ უძღვის ერთმსოფლიო მთავრობის აღსრულებას, როგორც ეს წარმოდგენილია ალექსანდრე დიდის საბერძნეთის სამეფოთი. მეორე მუხლი წარმოადგენს

წინასწარმეტყველების ხაზს შეერთებული შტატების შესახებ, რომელიც, როგორც უკანასკნელი დღეების ორრქიანი ძალა, წინასახიერებელია მიდიელთა და სპარსელთა ორმაგი ძალით და ასევე საფრანგეთით. ეს მუხლი მიუთითებს მეფეებზე, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში შეერთებული შტატების პრეზიდენტთა წინასახეს წარმოადგენდნენ და რომლებიც აღდგებოდნენ გველეშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სამმაგი ერთმსოფლიო მთავრობის წინ. კლოვისი რეიგანს შეესატყვისებოდა, როგორც პირველ პრეზიდენტს იმ ისტორიის დასაწყისში, რომელსაც ანტიქრისტეს კვლავ ტახტზე დასმა მიჰყავს.

კიროსის დროიდან, დანიელის მეთერთმეტე თავში, უნდა ყოფილიყო სამი მეფე, მათ შემდგომ კი მეოთხე, რომელიც ყველა მათგანზე ბევრად უფრო მდიდარი იქნებოდა. დარიოსი იყო მედო-სპარსეთის იმპერიის პირველი მეფე, ხოლო კიროსი, რომელიც მმართველობდა მაშინ, როდესაც დანიელმა გაბრიელისგან ისტორია მიიღო, იყო მეორე მეფე. კიროსის შემდეგ ოთხი მეფე უნდა მოსულიყო, ამგვარად, მომდევნო მეფეთაგან მეოთხე მეექვსე მეფე იქნებოდა.

მეექვსე მეფე უმდიდრესი მეფე იქნებოდა, და მდიდარი პრეზიდენტი (მეფე) ყველას აღძრავდა საბერძნეთის სამეფოს წინააღმდეგ. რეიგანის შემდეგ პრეზიდენტები იყვნენ პირველი ბუში, კლინტონი, მეორე ბუში, ობამა; ამიტომ მეექვსე და უმდიდრესი მეფე ტრამპი იქნებოდა. ის მეფე (პრეზიდენტი) „აღძრავდა“ საბერძნეთის სამეფოს (გლობალისტებს). ებრაული გამოთქმის „აღძრას“ განმარტება მეტად საგულისხმოა.

მოცემულ მუხლში „აღძვრად“ თარგმნილი ებრაული სიტყვა არის ძირეული ფუძე, რომელიც ნიშნავს „გამოღვიძებას“ ან „გამოფხიზლებას“. იმ ისტორიაში, რომელსაც კიროსის შემდეგ მეოთხე მმართველი ასახავს, აღდგებოდა პრეზიდენტი, რომელიც ყველა სხვა პრეზიდენტზე გაცილებით მდიდარი იქნებოდა, და თავისი ძალითა და ძლიერებით „გამოღვიძებას“ აღძრავდა საბერძნეთის წინააღმდეგ. საბერძნეთი, როგორც გლობალიზმის, პროგრესივიზმისა და „ვოუკიზმის“ სიმბოლო, მეექვსე, უმდიდრესი პრეზიდენტის ისტორიის ცენტრში მოექცეოდა. იგი მთელ დედამიწის სამეფოს გამოაღვიძებდა პროგრესული „ვოუკიზმის“ და გლობალური ბატონობის შესახებ არსებულ დავასთან მიმართებით.

პროგრესული „ვოუკიზმის“ მოძრაობისადმი გამოღვიძება, რომელიც უმდიდრესი პრეზიდენტის პრეზიდენტობის დროს ხდება, რესპუბლიკურ რქასთან არის დაკავშირებული, სწორედ იმავე დროს, როცა ათი ქალწულის გამოღვიძება პროტესტანტულ რქაში ხდება.

ჩვენ განვაგრძობთ დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლის განხილვას მომდევნო სტატიაში.

„რწმენისა და ღვთისმოსაობის ფართოდ გავრცელებული დაცემის მიუხედავად, ამ ეკლესიებში ქრისტეს ჭეშმარიტი მიმდევარნი არიან. ღვთის სამსჯავროების საბოლოო მოვლინებამდე, რომლითაც დედამიწა მოინახულება, უფლის ხალხში იქნება თავდაპირველი ღვთისმოსაობის ისეთი აღორძინება, რომლის მსგავსი სამოციქულო დროიდან აღარ უხილავთ. ღვთის სული და ძალა გადმოიღვრება მის

შვილებზე. იმ დროს მრავალნი გამოეყოფიან იმ ეკლესიებს, რომლებშიც ამ ქვეყნის სიყვარულმა ჩაანაცვლა ღვთისა და მისი სიტყვის სიყვარული. მრავალნი, როგორც მსახურთაგან, ისე ხალხთაგან, სიხარულით მიიღებენ იმ დიდ ჭეშმარიტებებს, რომელთა ქადაგებაც ღმერთმა ამ დროს გამოიწვია, რათა ხალხი უფლის მეორედ მოსვლისათვის მოამზადოს. სულთა მტერს სურს, ხელი შეუშალოს ამ საქმეს; და ვიდრე ასეთი მოძრაობის ჟამი დადგებოდეს, იგი შეეცდება მის აღკვეთას სიყალბის შემოღებით. იმ ეკლესიებში, რომელთაც იგი თავის მაცდურ ძალაუფლებას დაუქვემდებარებს, შექმნის შთაბეჭდილებას, თითქოს ღვთის განსაკუთრებული კურთხევა გადმოიღვრებოდეს; გამოიკვეთება ის, რაც დიდი რელიგიური ინტერესის გამოვლენად იქნება მიჩნეული. ურიცხვნი იხარებენ, რომ ღმერთი მათთვის საკვირველად მოქმედებს, მაშინ როცა ეს მოქმედება სხვა სულისაა. რელიგიური საფარველის ქვეშ სატანა შეეცდება, თავისი გავლენა მთელ ქრისტიანულ სამყაროზე გაავრცელოს.“ The Great Controversy, 464.